

Eiendomme, altsaa savnes 1,000 Eiendomme. En Familie regnes i Almindelighed til 4 à 5 Personer, men det er vel muligt, at der i saa smaa Leiligheder oftere findes kun enkelte Personer, medens det vel ogsaa ofte paa den anden Side vil være Tilfældet, at Antallet overstiger 4 eller 5. Ville vi altsaa blot tage et lidt mindre Tal end 4 og multiplicere det med 6,285, vil det sees, at her handles om Boliger til omtrent 20,000 Mennesker, eller maaskee derover. — Jeg skal ogsaa noget nærmere opgive det Skattebeløb, hvorom her er Tale. Bygningskatten opkrævedes oprindelig af Side- og Vaghuse med 1 Sk. pr. □ Alen — hvilket giver en let Beregning — og med dobbelt saa Meget af Forhuse, men med forskjellige Forhøielser er den i Kjøbenhavn bleven $2\frac{3}{4}$ Gange dette Beløb i Side- og Vaghuss, altsaa $2\frac{3}{4}$ og $1\frac{1}{2}$ Gange saa Meget af Forhuus. Hertil komme endnu de communale Afgifter, som ligger efter den samme Maalestok, og hvorom der findes Oplysninger i Loven af 19de Februar 1861. Fattigskatten ligger herefter med 3 Gange saa stort et Beløb som den oprindelige Bygningskat, altsaa 3 Sk. for Side- og Vaghuse og $4\frac{1}{2}$ Sk. for Forhuse; men om denne Skat er heri ikke Spørgsmaal, da Fritagelsen for den ifølge Loven af 1857 alligevel skal vedblive. Derimod er her Tale om Vandskatten, som ved Loven af 1861 er bestemt til $1\frac{1}{2}$ Gange Bygningskattens oprindelige Beløb, og Vigningskatten, der er bestemt til $\frac{1}{6}$ af samme. Forinden jeg kjendte disse Detailler, har jeg for at gjøre dette Regnestykke valgt en Leilighed paa 60 □ Alen, hvilken altsaa er nær ved 64 □ Alen, og en saadan Leilighed vil fra 1ste Januar komme til at udrede 16 Mk. i Side- og Vaghuss og 4 Rb. i Forhuset, men saa store ere de fleste af disse Leiligheder ikke. I de 11 Kvarterer, der ere nøiagtigt gjenne-gaaede, er Gjennemsnittet af disse Leiligheder 44,8 □ Alen, men Størrelsen er forskjellig, efter som de findes i Forhuse eller i Side- og Vaghuse, idet Forhuusleilighederne ere større; deres Gjennemsnit er 46 □ Alen, medens det for Leilighederne i Side- og Forhuse er 43,8. En Udregning af den Skattebyrde, som vil komme til fra 1ste Januar 1866, viser, at den kongelige Skat, nemlig Bygningsafgiften, vil udgjøre

omtrent 10,000 Rb. mere, og Communeskatterne, nemlig Vandskatten og Vigningskatten, 5,500 Rb. mere, altsaa omtrent det Halve. Der er saaledes Tale om en Skattebyrde af 15,500 Rb., eller omtrent 16 Rb. paa hver Eiendom og i Gjennemsnit $2\frac{1}{2}$ Rb. paa hver Leilighed, nemlig 3 Rb. 5 sk af Leiligheder i Forhuse og 1 Rb. 89 sk af Leiligheder i Side- og Vaghuse. Ved Siden heraf bevarer dog vedblivende Fritagelser for Fattigskatten, som, hvis den skulde opkræves, vilde udgjøre 11,000 Rb. Jeg skal hertil endnu sige, at de Oplysninger, jeg her har tilstede, ikke vise, hvor mange af disse Leiligheder, der findes i de enkelte Bygninger, men kun et Gjennemsnit. Det er imidlertid bekjendt nok, at mange Bygninger alene ere indrette til den Art Leiligheder, og hvor de findes i saa stort Antal, vil Paalæget paa en saadan Eiendom kunne blive 2—300 Rb. Disse Oplysninger ville vise, at det er en meget betænkelig Sag, man her har med at gjøre, men den er nu engang bleven ordnet i 1857. Man giv den Gang ud fra, at man vilde forhindre, at der blev bygget Leiligheder under 64 □ Alen. Ja, strengt taget vilde man vel ikke forhindre dette, siden man ikke forbød det, men man vilde kun ikke beholde den Fritagelse, som man meente fristede til at bygge saadanne Leiligheder, og det er ogsaa sandsynligt, at der efter den Tid er bygget færre af dem; navnlig finder man i de udenbys Kvarterer i Almindelighed større Leiligheder. De tilbageblevne Leiligheder af den Art troede man ogsaa efterhaanden skulde falde bort, navnlig fra Begyndelsen af 1866, idet man giv ud fra, at naar denne Skattefrihed herøvedes disse Eiendomme, vilde de i Almindelighed blive nedlagte og forandrede til større Leiligheder, og det er ogsaa høist sandsynligt, at en saadan Virkning vilde indtræde, idetmindste med Hensyn til mange af dem. Om det nu var rigtigt, at man i 1856 kom til dette Resultat, skal jeg ikke her gaae nærmere ind paa, men jeg troer, at det vil være indlysende for det ærede Thing, at det er høist misligt, at man, naar en Sag er ordnet ved Lovgivningen paa en vis Maade, nogle saa Aar efter, og netop naar den skal træde i Kraft, vil omgjøre den paagjældende Lov. Dertil kommer, at denne